

dr. Jan. Bleiweis „Črtice iz življenja sv. Cirila in Metoda“, ki jih je za današnjo slovesnost spisal gosp. Fr. Levstik. Društvo je pazljivo poslušalo mično sestavljeni spis in ves primeren današnjemu večeru, kateri na svojem koncu skoz in skozi resnične besede izgovarja, da — ako bi bila Slovanom osoda odnekaj milejša bila — da bi imeli Slovani na podlagi svojih apostelnov že dolgo en književen jezik. — Sedaj pa se je „beseda“ preobrnila v gledišče, ktero je vpeljala šesterica vrlih naših gosp. muzikov, ki so bili z glasno pohvalo sprejeti. Vse je že radovedno čakalo, kdaj da se bo zagri njalo razpelo in prav lično in okusno napravljeno gledišče odprlo. Kar pozvoní zvonec — in odpre se oder „Zvesti do smrti“ ali „vdovi in vdovcu“ -- kratkočasni igri, ki jo je že pred več leti dr. Jan. Bleiweis svobodno poslovenil po nemški Holbeinovi. Igrale ste dve gospodičnji: ena do smrti žalostno vdovo, druga pa veselo, nagajivo prijatlico njeno, — en gospod tudi do smrti žalostnega vdovca, drugi pa šaljivega njegovega prijatla. Igra je težka, zlo težka, al res da prav izvrstno so vsi dovršili svojo nalogo. Če pa vendar gospodičnjam dajemo prednost, ne storimo to iz „galantarije“ same, ampak zato, ker moramo pravični biti in pomisliti, da dosti težje je ženstvu stopiti na oder očitni kakor možkim. Vsi četvorki tedaj čast in hvala — še posebno pa domoljubima gospodičnjama! Še nekemu gospodu bi radi očitno hvalo dali, ki je sicer nevidljiv, pa z izurjeno roko vodil celo igro; — al ker se je sam skril pred svetom, se tudi mi nočemo dotakniti ponižnosti njegove. Ni nam treba po vsem tem še dostavljati, da je bila igra z enoglasno pohvalo sprejeta; vendar pa si ne moremo kaj, da bi ne razodeli radosti svoje nad tem, kako lepo in lahko se v čitavnici naši izpeljujejo vse veselice, — pa zakaj nek? — zato, ker vse srca navdaja le eno čustvo: domoljubje živo.

— Ko je v ponedeljek zjutraj ob 6. uri se v predmestji trnovskem že praznovala sv. maša v spomin godú sv. Cirila in Metoda, je bila v veliki (stolni) cerkvi slovesna sv. maša ob 9. uri. Vsa cerkev je bila polna mestjanov in mestjank različnih stanov, ki so prišli obhajati veliki praznik slovanskih apostelnov. Visokočastiti general-vikar in prošt gosp. Anton Kos so peli sv. mašo in nazadnje „Bog Tebe hvalimo.“ Na koru pa so peli naši častiti gospodje bogoslovci in sveto obhajilo spremljevali s svojim izvrstnim petjem v latinski in slovenski besedi tako, da vse srca so bile zares povzdignjene v visoki pomen današnje Božje službe; peli so latinsko mašo Kamilo Mašekovo; slovenske pesmi pa vmes so bile „Upanje“, besede Leop. Klinarja, „Slava“, spevana sv. Cirilu in Metodu, besede Matija Majarja v „Novicah“ leta 1860, in pa „Bog“, besede Mir. Vilharja; vsem tem pesmam je napeve zložil mnogozasluženi vodja g. pevcov bogoslovcov gosp. Dragotin Klinar, kteremu se srčno zahvalujemo za ta prelepi dar.

— 22. dne p. m. je tukajšno društvo za dnarno pripomoč obrtnikov imelo svoj letni veliki zbor. Okoljšine so bile krive, da nismo po naši stari navadi naznanili brž, kaj se je godilo v tem zboru, v kterem je razun mnogih častnih udov, med njimi tudi deželni glavár baron Codelli, bilo pričujočih nad 100 djanskih družbenikov — očitni dokaz, da društvo to ne životari samo, ampak da živi krepko in čedalje bolj napreduje v korist tistim obrtnikom in rokodelcom, ki se v dnarni stiski obračajo v pomoč njegovo. Mnogozasluženi vodja tega društva gosp. Horak je potem, ko je zboru naznanil prijazni dopis Njih ekscelencije c. k. deželnega načelnika barona Schloissnigg-a, naznanil de-

lavnost društveno v preteklem letu, iz ktere se vidi, da je društvo to leto 141.839 gold. in 31 kr. na pósito dalo in na pósito pustilo. To je lepa pripomoč. Posojila pa, ki so jih družbeniki sami družbi dali, so znesli konec leta 33.272 gold. Lastno družbeno premoženje se je povzdignilo že do 3796 gold. Tudi lepo znamenje dobrega gospodarstva. Čuditi se je po vsem tem res, in pravična je pritožba gosp. vodja v svojem začetnem govoru, da ljubljanska hranilnica (šparkasa), ktere dolžnost je vendar, da podpira občekoristne deželne naprave, odrekuje še zmiraj svojo pripomoč temu društvu, čeravno ji je zagotovilo 10krat vse, kar bi mu posodila! — V lanskem zboru za pretres družbenih računov izvoljeni odsék je po gosp. Šventnerju naznanil, da je vse v najlepšem redu našel. Z veliko večino glasov so bili v gospodarski odbor zopet voljeni gospodje: V. Rudholzer, Blaž Vertovec, Juri Freyberger in Mat. Schreiner, — v odsek pa, ki ima račun preteklega leta pregledati, gospodje: Miha Pakič, Jože Šventner in Ferd. Bilina. — Letošnjemu letopisu so pridjane sedanje društvene pravila (štatute) v nemškem in slovenskem jeziku, ki jih je prav na kratko in jasno osnoval društveni pravdosrednik gosp. dr. Etbin Čosta, lanski zbor sprejel in c. k. vlada potrdila.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Današnji novičar je kratek, ker ni dosti važnih novic po svetu, razun poljskega boja, o kterem se pa tudi nič prav gotovega ne vé, ker eden pravi tako, drugi tako; toliko je resnica, da se punt čedalje bolj širi. Plemenitaži se ga še ne udeležujejo, ker nek čakajo, da general Visoki prevzame vojskovodstvo. Garibaldi je pisal poljskemu generalu Langievič-u, naj skusi, da plamen seže čez celo nekdanje Poljsko. Pravijo, da veliki knez Konstantin zapusti Varšavo in da ga bode začasno namestoval princ Aleksander Heski. Angležka in francozka vlada ste se že ločile in vsaka po svoje obdelujete ruskega cara, da bi dal Poljakom ustavo, ki jo jim je dal Aleksandar I. Vidi se iz vsega, da klopčič je še zlo zamotan. — Francozom se grozno slabo godí v Meksiki; Meksikanci jih tepejo, da je kaj; da bi pa Napoleon te rane skril Francozom, se dela, kakor da bi zdaj Francoz moral svoje oči imeti le na Poljsko obrnjene. — Sliši se, da komisija na Dunaji, ki snuje novo deželno ustavo za Beneško in Lombardijo, bode svoje posvetovanja o tem sklenila v drugi polovici tega mesca. — Pretresovanja ogerških zadev, ki so bile zlo žive poslednji čas, so na enkrat spet omolknile; podoba je, da ostane vse pri starem, dokler se ne sklene, kaj bo z deželnim zborom erdeljskim. — Svetli škof diakovaški Strossmayer so matici slovaški, ki se je nedavno z višim vladnim dovoljdnjem ustanovila, podarili 1000 gl., čitavnici reški in pa goriški vsaki po 100 gold. — Govori se, da so se razmere med avstrijsko in srbsko vlado spet nekoliko na bolje obrnile in da v Beligrad pride zopet konsul avstrijski. — Čudna novica se je nenadoma brala po časnikih, da kardinal Antonelli, prvi minister papežev, se je hotel službi svoji odpovedati, pa sv. oče niso v to dovolili. Zopet se govori o nevarni bolezni papeževi; al to se govori vsaki čas, kadar od kodar koli sapa pripiha zastran Napoleonove armade v Rimu.

Kursi na Dunaji 10. marca.

5 % metaliki 75 fl. 30 kr.	Ažijo srebra 14 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 81 fl. 65 kr.	Cekini 5 fl. 57 kr.